

Sygn. akt II K 456/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa dnia 11 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Szyborska

Protokolant: Mateusz Laskowski, Katarzyna Berk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie: Lucyny Rolskiej i Edyty Łukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 lipca 2017 roku i 11 października 2017 roku w Warszawie

sprawy **F. F. (1)**

syna P. i J. z domu Ł.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 marca 2016 roku w W., przy ul. 29-listopada 18 w W., posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy – w ilości 49,10 grama netto, co stanowiło około 409 – 613 porcji handlowych,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

I. oskarżonego **F. F. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2017.783.j.t.) i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2017.783.j.t.) wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w okresie od dnia 02 marca 2016 roku, godzina 21:50 do dnia 12 kwietnia 2016 roku, godzina 16:43, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2017.783.j.t.) w zw. z art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego opisanego pod pozycją 1 w wykazie dowodów rzeczowych o numerze Drz SIP 1957/16, to jest substancji psychotropowej w postaci amfetaminy;

IV. na podstawie art. 624 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaś wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 456/16

UZASADNIENIE

W dniu 2 marca 2016 roku około godziny 21:40 funkcjonariusz KRP (...) S. G., pełniący w tym czasie służbę przy ulicy (...) w W. w zmotoryzowanym patrolu wraz z P. F., zaobserwował samochód wykonujący nerwowe manewry. Na wysokości ulicy (...) zatrzymał do kontroli pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Kierującym okazał się F. F. (1).

Dowód:

- zeznania S. G. k. 1v-2, ujawnione na k. 259, k. 259-259v

Kierujący pojazdem jechał sam. Okazało się, że nie miał on uprawnień do prowadzenia samochodu, za co został ukarany mandatem, zaś jego pojazd został odholowany. W trakcie kontroli, F. F. (1) zachowywał się nerwowo, w związku z czym funkcjonariusze Policji zdecydowali o przeprowadzeniu kontroli osobistej oraz kontroli pojazdu. W wyniku przeszukania samochodu, na podłodze przed prawym przednim siedzeniem znaleziono saszetkę z napisem R., a w niej torebkę foliową z zawartością białego proszku, o wadze 49,10 grama netto, co stanowiło od 409 do 613 porcji handlowych. Okazało się, iż zabezpieczony proszek to mieszanina amfetaminy i kofeiny. F. F. (1) nabył ujawnione narkotyki jednorazowo, za pieniądze, dla własnych potrzeb.

Dowód:

- wyjaśnienia F. F. (1) k. 76, ujawnione na k. 258v

- zeznania S. G. k. 1v-2, ujawnione na k. 259, k. 259-259v
- protokół przeszukania pojazdu k. 7, ujawniony na k. 261
- protokół użycia testera narkotykowego k. 11, ujawniony na k. 261
- protokół oględzin rzeczy k. 12-13, ujawniony na k. 261
- opinia z zakresu badań chemicznych k. 105-106, ujawniona na k. 261, k. 259v-260v

F. F. (1) został zatrzymany i przewieziony do KRP W.(...).

Dowód:

- zeznania S. G. k. 1v-2, ujawnione na k. 259, k. 259-259v
- protokół zatrzymania osoby k. 2, ujawniony na k. 261

F. F. (1) w toku postępowania był badany neurologicznie oraz sądowo – psychiatrycznie.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna – k. 92, 204-208, ujawniona na k. 261
- opinia neurologiczna – k. 198-203, ujawniona na k. 261
- opinia sądowo-psychiatryczno-neurologiczna – k. 253-255, ujawniona na k. 261

F. F. (1) nie był karany sądownie.

Dowód:

- karta karna k. 225, ujawniona na k. 261

F. F. (1), przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, jak i w toku postępowania sądowego, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania. Oskarżony złożył wyjaśnienia na posiedzeniu w przedmiocie tymczasowego aresztowania w dniu 05 marca 2016 roku, kiedy to potwierdził, iż posiadał narkotyki przy sobie. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom F. F. (1) w tym zakresie, albowiem na okoliczność ujawnienia substancji w postaci białego proszku w samochodzie oskarżonego wskazywały zeznania policjanta S. G., jak również materiał dowodowy w postaci protokołów przeszukania osoby, przeszukania pojazdu marki M. (...), protokół oględzin rzeczy – torebki z zawartością białego proszku. Nadto dowodem, iż substancja znaleziona przy oskarżonym była substancją psychotropową w postaci amfetaminy był protokół użycia testera narkotycznego oraz opinia biegłego z zakresu badań chemicznych. Oskarżony wyjaśnił także, iż posiadana przez niego amfetamina nie było przeznaczona do dystrybucji, ale miał ją dla siebie, choć narkotyków nie zażywał codziennie, tylko co jakiś czas, miały mu one starczyć na dłużej. Oskarżony wyjaśnił, iż porcję tę nabył jednorazowo za pieniądze. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, albowiem w toku postępowania nie przedstawiono żadnego dowodu, który by w sposób skuteczny tę wiarygodność podważał. Okoliczności te stanowiły tło zdarzenia.

S. G. w swoich zeznaniach opisał okoliczności, w których doszło do zatrzymania F. F. (2), wskazując na przyczyny podjęcia wobec niego interwencji. S. G. opisał zachowanie oskarżonego podczas czynności zatrzymania. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania S. G., albowiem były one zgodne z treścią protokołu zatrzymania osoby. Ponadto, zeznania te stanowiły tło zdarzenia, w toku postępowania nie przedstawiono żadnego dowodu, który by skutecznie podważał wiarygodność zeznań S. G. w tym zakresie. S. G. okoliczności ujawnienia narkotyków w wyniku przeszukania samochodu oskarżonego. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania S. G., albowiem były one zgodne z treścią protokołu przeszukania osoby, protokołu przeszukania pojazdu, protokołu oględzin rzeczy. Sąd miał na względzie także, iż zeznania te były zgodne z protokołem użycia testera narkotycznego oraz opinią biegłego z zakresu badań chemicznych. Zeznania te korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznał się do posiadania narkotyków. S. G. wskazał na dalsze czynności, jakie zostały podjęte przez policjantów w związku z ujawnioną substancją. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania S. G., albowiem są one zgodne z protokołem zatrzymania osoby i protokołem użycia testera narkotycznego.

Świadek **J. F.** jako matka oskarżonego skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy zeznań.

Sąd uznał za wiarygodne dowody przeprowadzone z przedłożonych w toku postępowania **dokumentów**. Były one sporządzone na potrzeby postępowania, toczącego się przeciwko F. F. (1). Nie budziły one wątpliwości Sądu, ani nie były kwestionowane przez strony.

Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego **dokumentację medyczną** przedłożoną do akt, dotyczącą stanu zdrowia oskarżonego i przebiegu jego choroby o podłożu neurologicznym, a w tym opinię neuropsychologiczną wykonaną w 2001 roku oraz w 2003 roku, opinię psychologiczną z 2005 roku, opinię lekarza rodzinnego z 2005 roku. Nie budziła ona wątpliwości Sądu, ani nie była kwestionowana przez strony postępowania, a jej treść stanowiła podstawę do wydania opinii w niniejszej sprawie.

Sąd podzielił wnioski zawarte w **opinii z zakresu badań chemicznych**. Biegły wskazał w niej jaka substancja psychotropowa została zabezpieczona przy F. F. (1). Biegły wskazał także ilość zabezpieczonych narkotyków oraz określił ilość jej porcji handlowych, przy uwzględnieniu, iż występuje ona w mieszaninie w obrocie. Biegły potwierdził wnioski z pisemnej opinii w czasie rozprawy w dniu 19 lipca 2017 roku. Treść opinii nie budziła wątpliwości Sądu. Kwestionowana przez obronę była za to kwestia bezstronności biegłego, z uwagi na wcześniejsze zatrudnienie biegłego, jak i wątpliwości co do źródeł wiedzy, jakimi posługuje się biegły. Sąd nie podzielił wątpliwości obrony. Biegły R. J. oświadczył, iż w czasie wydawania opinii nie pracował już w organach ścigania, a z uwagi na wcześniejszy charakter jego pracy w Laboratorium Kryminalistycznym nie brał on udziału bezpośrednio w czynnościach procesowych. Stwierdzić należy, iż przedmiotowa opinia została sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania, przez biegłego z zakresu kryminalistycznych badań chemicznych – osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe

w danej dziedzinie, przy czym fakt, iż biegły pracował kiedyś w Policji świadczy zdecydowanie na korzyść, co do jego wiedzy i doświadczenia, a w konsekwencji - kompetencji. Sąd kierując się zasadami logiki i doświadczeniem życiowym przyjął, iż normalną sytuacją jest to, że człowiek korzysta z całokształtu swoich doświadczeń życiowych i wiedzy, niezależnie od tego, gdzie ją zdobył. W momencie sporządzania opinii biegły nie był już funkcjonariuszem organów ścigania, a zatem wątpliwości co do jego bezstronności należało uznać za niezasadne. Biegły wskazał w swej opinii także na czym opierał się przy określaniu wielkości porcji handlowych narkotyków. Wskazanego przez biegłego źródła były powszechnie dostępne. W takiej sytuacji, Sąd w pełni podzielił wnioski biegłego z zakresu badań chemicznych.

Sąd podzielił wnioski zawarte w **opiniach sądowo – psychiatrycznych** z dnia 04 kwietnia 2016 roku oraz z dnia 27 stycznia 2017 roku dotyczących F. F. (1). Z pierwszej opinii wynikało, iż stan psychiczny oskarżonego nie nosił ani nie ograniczał w stopniu znacznym jego zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, przy czym w opinii biegłych w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki obrony obligatoryjnej, gdyż oskarżony nie mógł prowadzić obrony w sposób samodzielny. Podobnie w drugiej opinii z dnia 27 stycznia 2017 roku, gdzie biegli stwierdzili, że w okresie objętym zarzutem, oskarżony był w stanie zrozumieć znaczenie czynu i pokierować swoim postępowaniem, zaś jego poczytalność nie budziła wątpliwości. Sąd podzielił również wnioski zawarte w **opinii neurologicznej** z dnia 04 lutego 2017 roku dotyczącej F. F. (1), mianowicie, iż stan neurologiczny oskarżonego pozwalał na udział w czynnościach procesowych, zaś choroba w postaci padaczki nie mogła wpłynąć na popełnienie przez niego czyn. Powyższe opinie zostały sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania, przez biegłych lekarzy psychiatrów oraz przez lekarza neurologa, osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie w danych dziedzinach medycyny. Nie budziły one wątpliwości Sądu, ani nie były kwestionowane przez strony.

Sąd podzielił także wnioski zawarte w **uzupełniającej opinii sądowo-psychiatryczno-neurologicznej**, sporządzonej w dniu 11 lipca 2017 roku, na podstawie dołączonej do akt dokumentacji medycznej. Dwóch biegłych lekarzy psychiatrów oraz lekarz neurolog zgodnie stwierdzili, iż w czasie popełnienia czynu oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenie, jak i miał zachowaną zdolność kierowania swoim postępowaniem. Jego stan psychiczny nie był ani zniesiony ani ograniczony. Poczytalność oskarżonego nie budziła wątpliwości. Opinia ta została sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania, przez biegłych lekarzy psychiatrów, jak i lekarza neurologa - osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie w danej dziedzinie medycyny. Nie budziła ona wątpliwości Sądu, ani nie była kwestionowana przez strony.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, Sąd uznał F. F. (1) za winnego tego, że w dniu 02 marca 2016 roku w W., przy ul. 29 listopada 18 w W., posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy – w ilości 49,10 grama netto, co stanowiło około 409-613 porcji handlowych, to jest występku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Odpowiedzialności karnej na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r., poz. 124 ze zm.), podlega sprawca, jeżeli przedmiotem czynu zabronionego posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych wbrew przepisom ustawy, jest znaczna ilość tychże środków bądź substancji. Jest to kwalifikowany typ przestępstwa posiadania środków odurzających bądź substancji psychotropowych.

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii w sposób legalny definiuje pojęcie substancji psychotropowej. W myśl art. 4 pkt 25 ustawy, substancją psychotropową jest każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie substancji psychotropowych stanowiących załącznik nr 2 do ustawy.

Przestępstwo z art. 62 ustawy, zarówno w typie podstawowym, jak i kwalifikowanym, jest popełniane z chwilą niezgodnego z ustawą wejścia w posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych. „Posiadaniem” w ujęciu art. 62 ustawy jest każde władanie (dysponowanie) narkotykiem, bez względu na długość okresu jego posiadania przez sprawcę (por. wyr. SA w Krakowie z dnia 31 stycznia 2012 roku, sygn. akt II AKa 211/11, uch. SN z dnia 27 stycznia

2011 roku, sygn. akt I KZP 24/10). Posiadanie to faktyczne i świadome dysponowanie rzeczą i należy rozumieć je szeroko. Na posiadanie składają się dwa elementy: corpus possessionis (element fizyczny) wyrażający się we władaniu rzeczą oraz animus possidendi (element psychiczny) wyrażający się w psychicznym nastawieniu do wykonywanego władztwa (władanie dla siebie). Podkreślenia wymaga, że corpus possessionis, jakkolwiek polega na bezpośrednim faktycznym władztwie nad rzeczą, to może być jednak wykonywane za pośrednictwem innego posiadacza albo dzierżyciela. Posiadacze muszą mieć jakąkolwiek możliwość decydowania (współdecydowania) o wykorzystaniu środków odurzających (por. wyr. SA w Łodzi z dnia 14 listopada 2013 roku, II AKa 192/13). Sąd Najwyższy stwierdził, iż posiadanie jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, które z konstrukcją współsprawstwa nie koliduje. Zaznaczył przy tym, że na gruncie prawa karnego znamię czasownikowe "posiada" występuje w znaczeniu powszechnym ("mieć") i nie może być utożsamiane z posiadaniem w rozumieniu cywilnoprawnym (post. SN z dnia 8 kwietnia 2014 roku, III KK 88/14).

Zgodnie z ugruntowanym już orzecznictwem, „znaczna ilość” środków odurzających lub substancji psychotropowych jest to taka ich ilość, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (por. post. SN z dnia 23 września 2009 roku, sygn. akt I KZP 10/09; wyr. SA w Krakowie z dnia 5 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II AKa 47/13). "Znaczna ilość" stanowi kryterium obiektywne i jest mierzona ilością porcji konsumpcyjnych (różnych wagowo w zależności od rodzaju narkotyku, a konkretnie jego mocy odurzającej), niezależne od tego, czy środek odurzający lub substancja psychotropowa przeznaczone są do zaspokojenia własnych potrzeb sprawcy, czy też sprawca ma względem nich inne zamiary. Okoliczność ta może i powinna mieć znaczenie jedynie przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, a w konsekwencji przy wymiarze kary. (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II AKa 168/17).

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy, wskazać należało, iż zachowanie F. F. (1) wypełniło znamiona przypisanego mu przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Okolicznością niebudzącą wątpliwości było to, iż w dniu 02 marca 2016 roku około godziny 21:40, na wysokości ulicy (...) w W., policjanci ujawnili przy F. F. (1) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 49,10 grama netto, co stanowiło od 409 do 613 porcji handlowych. Samo posiadanie przez oskarżonego ujawnionego narkotyku wynikało z zeznań S. G. oraz wyjaśnień oskarżonego, z treści protokołów sporządzonych w trakcie czynności procesowych przeszukania pojazdu i oględzin rzeczy. Przeprowadzone badania chemiczne, poprzedzone badaniem testerem narkotykowym, potwierdziły, iż znalezione przy oskarżonym narkotyki stanowiły mieszaninę amfetaminy z kofeiną. Okoliczność ta wynika wprost z opinii z zakresu badań chemicznych. Z ugruntowanego orzecznictwa wynika, iż ustalenie, że substancja zawierała wypełniacze w postaci m.in. kofeiny, nie może prowadzić do ustalenia odpowiednio mniejszej ilości wprowadzonej do obrotu amfetaminy, gdyż z praktyki orzeczniczej wynika, że w niedozwolonym obrocie nie sprzedaje się "czystej" amfetaminy (por. post. SN z dnia 27 kwietnia 2017 roku, sygn. akt II KK 76/17). Nie można mieć zatem wątpliwości co do tego, że posiadana przez niego substancja jest wymieniona w załączniku nr 2 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i stanowi substancję psychotropową.

F. F. (1) w momencie zatrzymania posiadał amfetaminę w ilości 49,10 gram brutto, co stanowiło od około 409 do 613 porcji handlowych. Okoliczności te wynikały z protokołów oględzin, jak i treści opinii z zakresu badań chemicznych. Taka ilość środków narkotycznych byłaby wystarczająca dla odurzenia co najmniej kilkudziesięciu, a nawet kilkuset osób. Jednoznacznie należy zatem uznać, że ilość posiadanych przez F. F. (1) narkotyków była ilością znaczną w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i odpowiedzialności F. F. (1) pozostawała kwestia w jakim celu oskarżony posiadał przedmiotowe narkotyki. Stawiany oskarżonemu zarzut nie obejmował wprowadzenia do obrotu substancji narkotycznych, zaś w aktach sprawy nie ma żadnego dowodu wskazującego na to, aby posiadana amfetamina nie była przeznaczona dla własnych potrzeb oskarżonego.

Uznając F. F. (1) za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd skazał go i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał ilość narkotyków, które posiadał oskarżony. Za

okoliczność obciążającą Sąd uznał również rodzaj posiadanych narkotyków – były to substancje psychotropowe w postaci amfetaminy. Te okoliczności wpływały na ustalenie wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu. Okolicznością łagodzącą było, iż oskarżony przyznał się do posiadania ujawnionej przy nim amfetaminy. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze także wiek oraz stan zdrowia, szczególnie zdrowia psychicznego F. F. (1). Ponadto, za okoliczność łagodzącą Sąd uznał niekaralność oskarżonego.

Zdaniem Sądu, tak wymierzona wobec oskarżonego, F. F. (1), kara będzie adekwatna do stopnia jego zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. W ocenie Sądu, wymierzona kara spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Na podstawie na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 02 marca 2016 roku, godzina 21:50 do dnia 12 kwietnia 2016 roku, godzina 16:43, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek poprzez zniszczenie zabezpieczonych w sprawie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, wskazanej jako dowód rzeczowy pod pozycją 1 w wykazie dowodów rzeczowych o numerze Drz SIP 1957/16.

Sąd zwolnił F. F. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa, mając na uwadze jego sytuację majątkową. Oskarżony nie pracował, utrzymywał się z zasiłku socjalnego w kwocie około 500,00 złotych. Miał wykształcenie zawodowe - mechanik. W takiej sytuacji, zdaniem Sądu, obciążanie oskarżonego kosztami procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe.